

[Alfred Jensen.]

kan bære dem, men ude i folket og blandt arbejderne vil kravet om, at de rige skal betale, fortsat leve stærkt, og det vil gå sin gang, uanset hvordan man stemmer og handler herinde i rigsdagen. Det ærede medlem hr. Aksel Møller kan begræde aktieselskabernes stilling, men enhver, der følger en lille smule med i aviser, enhver, der følger med i dagliglivet, vil vide, at der er ingen grund til klager og begrædelser her. Aktieselskabernes overskud stiger og stiger, medens almindelige mennesker, der skal slæbe udbyttet sammen til aktieselskaberne, får dårligere og dårligere kår. Det er kendsgerningen, og man skal gøre sig klart, at en sådan tale virker ikke, hverken i dette høje ting eller udenfor. Man kan lægge byrder på de mindrebemidlede så stærkt man vil, men der kommer en dag, da de mindrebemidlede ikke kan bære disse byrder, og man må gøre sig klart, at så vil de brede masser reagere, og med de her foreslåede skatter og foranstaltninger i forbindelse hermed nærmer man sig det punkt, hvor tålmodigheden hos de mindrebemidlede brister.

Finansministeren (Kampmann): Medens jeg har hørt på de ærede ordførere, har jeg en gang imellem skottet hen til dagsordenen for at se, hvad der nu var til behandling i dag. Det er jo forslag til lov om udskrivning af en værnescat og et forsvarslån, og jeg skal i modsætning til enkelte af de ærede ordførere søge at holde mig til dette emne.

Jeg vil gerne takke de ærede ordførere hr. Poul Hansen (Kalundborg) og hr. Aksel Møller for deres udtalelser. Dette betyder ikke, at jeg er helt enig i alt det, det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, men den grundbetragtning, der så stærkt blev understreget af det ærede medlem, nemlig at det nu gjaldt om at få påbegyndt forhandlingerne om de økonomiske forholdsregler, der skulle stabilisere situationen herhjemme, kan jeg fuldtud tiltræde. Det glædede mig også at høre, at det ærede medlem mente, at disse forhandlinger kunne påbegyndes hurtigt i det udvalg, der nu nedsættes om lovforslaget.

Jeg burde vel også udstrække min tak til det ærede medlem hr. Edvard Sørensen. Det var jo, om jeg så må sige — det er vist også nævnt af en af de andre ærede ordførere — en slags fortsættelse af finanslovdebatten, der fandt sted, medens det ærede medlem talte. Men jeg forstod dog, at der kan regnes med, at partiet venstre også fortsat erken-

der nødvendigheden af at tilvejebringe fornøden dækning af de vedtagne forsvarsbevillinger.

Jeg havde det indtryk, at det ærede medlem mente, at der fandtes ret store reserver, som der kunne tages af, og at forbrugsafgifter og lignende gav betydeligt større udbytte, end vi havde regnet med, således at det måske ikke blev nødvendigt at udskrive 350 mill. kr. til dækning af disse bevillinger. Jeg kan her med det samme sige, at jeg bliver nødt til at skuffe det ærede medlem. Jeg tror, det allerede klart fremgik af den forelæggelsestale, jeg holdt, da finansloven blev forelagt, at der ikke findes sådanne reserver. Der er taget hensyn, i det omfang det er muligt, såvel til forventede udgifter som til forventede indtægter, og alt tyder på, at vi for indeværende finansår stort set vil have balance mellem indtægter og udgifter; og det må være udgangspunktet for de forhandlinger, der nu skal føres både om dækning af forsvarsbevillingerne og om den nødvendige udskrivning af forbrugsafgifter i tilknytning til importregulering og for at holde igen på forbruget i det hele taget. Jeg kan her indskyde til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at de 400 mill. kr. i overskud, som han fablede om, i hvert fald ikke er tilvejebragt endnu.

Jeg er også enig i de udtalelser, som det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte om, at det skatteforslag, som her er til behandling, må ses i forbindelse med den øvrige forbrugsafgiftslovgivning, som vi må komme ind på. Jeg kan dog ikke være helt enig med ham i, at der kun er tale om en detalje. Det må dog siges at være en ret stor detalje i det samlede kompleks.

Jeg kan ikke takke de ærede ordførere hr. Bertel Dahlgaard, hr. Helge Madsen og hr. Alfred Jensen, og tinget forstår vel hvorfor. Jeg synes egentlig, det må beklages, at efter at det radikale parti og kommunisterne i går stemte imod Atlantpagten, retter de i dag en kritik mod dækningsforslaget, som også i nogen grad følges ad.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde fået det ud af forliget — som det blev kaldt —, der i går blev sluttet mellem regeringen, socialdemokratiet, og det konservative parti og venstre, at det betød, at nu skulle de brede lag med til at bære byrderne, medens de skulle lettes for de større indkomster, og at der skulle finde forhøjelse sted af rentefoden her i landet. Jeg synes, det er lidt for tidligt at tage stilling til resultatet på denne måde. Det, der er sket, er, at regeringen har bekræftet sin forhandlingsvilje med hensyn til at nedsætte den